

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Cine are urechi de auzit de la Dumnezeu, să audă cu ele cuvântul lui Dumnezeu și să-l așeze pe pământ! Amin.

Eu, Domnul, bat ca să intru în carte cuvânt. Bat, și Mi se deschide, iar fără să bat nu intru.

Cei ce stați de strajă pentru venirea Mea, după cum a fost orânduiala Mea, deschideți-Mi, fiilor copii! E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, iar cartea Mea, înființată de cuvântul Meu, care vine cu norii, Mă așteaptă în ea cu sărbătoarea cea de azi. Așteaptă sfinții din cer intrarea Mea în carte, căci bucuria celor din cer este cuvântul Meu atunci când îl grăiesc cu omul, și altă bucurie nu au sfinții, căci cuvântul Meu este mângâierea și este taina mângâierii. Amin.

Doresc și iar doresc, din adâncul Duhului Meu doresc să-l văd pe om că pricepe și umblă după taina mângâierii așa cum umblă sfinții pe pământ și în cer. Cuvântul lui Dumnezeu este mângâierea. El este Duhul Sfânt Mângâietorul, și cu El am făcut Eu, Domnul, cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, și apoi pe om, și apoi mângâierea pentru om, căci omul este fără de mângâiere dacă M-a părăsit. Dau să-l chem pe om spre taina mângâierii, căci omul este străin între pământ și cer, și este călător și nu știe să-Mi iasă în cale ca să-l mângâi Eu pe el, căci calea este grea pentru om, și omul suspină mereu pe cale, căci căutarea înseamnă suspin. Omul caută tot timpul, dar ca să găsească mângâierea nu știe cum să și-o găsească, fiindcă nu știe s-o caute.

O, vezi tu, omule, de ce ies Eu, Domnul, în calea ta cuvânt? Dacă tu nu Mă cauți, te caut Eu, tată. Dacă tu nu știi să cauți, te caut Eu, tată. Te caut și suspin după tine, fiindcă tu nu Mă cunoști. Tu nu cunoști pe Dumnezeu, și nici taina Lui nu vrei s-o înțelegi ca să te mângâi cu ea pe calea ta. Acum două mii de ani am ieșit cu taina mângâierii înaintea omului îndurerat pe cale, iar când aflau de Mine din unul în altul cei îndurerați pe cale veneau cu miile și Mă aflau și-Mi cereau mângâierea, și Eu le dădeam la toți, și era atâta, atâta iubire pe pământ atunci, cum nu mai fusese de la începutul făpturii și până la venirea Mea cea de atunci, și erau lacrimi de iubire pe inima și pe obrazul omului care Mă afla de mângâiere a lui.

O, poporul Meu cel din români, intru la tine, tată, cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara. Taina Mea pe pământ este mângâierea omului care iubește mângâierea. Cine Mă află pe Mine în acest cuvânt și-Mi deschide ca să intru în el, acela se face casa mângâierii, casa lui Dumnezeu Mângâietorul, căci omul trebuie să-L iubească pe Dumnezeu și să-L primească întru el mângâiere, și așa îl poate omul mângâia pe Domnul, pe Cel ce umblă după mângâiere, poporul Meu.

Nu este mângâiere decât Eu. între om și om nu poate fi duhul mângâierii decât dacă sunt Eu între unul și celălalt mângâierea, iar cel ce înțelege aceasta, acela nu Mă văduvește de iubirea lui cea pentru Mine, ci și-o crește în el pentru mângâierea Mea, și această taină numai sfinții știu a o lucra și a o purta. Omul nu este cel ce-l învață pe om taina lui Dumnezeu dinăuntrul omului, căci duhul omului îl învață pe om să se iubească pe sine, să-și caute luiși, nu să caute pentru Dumnezeu, căci e mare taina mângâierii, și numai cel ce se leapădă de sine poate să-L aibă în el pe Dumnezeu și să se dea Lui casă și să se facă el cerul cel deschis al lui Dumnezeu spre oameni ca să-L vadă oamenii pe Dumnezeu pe pământ și iubirea Lui, taina lui Dumnezeu cu omul, duhul mângâierii între pământ și cer. Amin.

O, mamă a Mea, îl îmbiu pe om spre iubire de Dumnezeu, mamă, căci Eu din iubire și cu iubire l-am zidit pe om atunci când l-am zidit din pământ. Din iubire pentru om și cu slujire de îngeri am scris apoi omului cu foc pe piatră porunca iubirii, și i-am spus că Dumnezeu este iubire, și i-am spus omului să-L iubească pe Dumnezeu cu toată ființa lui. O, mamă a Mea, am

pus în tine prin slujire de îngeri toată taina iubirii, mamă, și apoi fructul ei, și apoi nașterea lui pe pământ între oameni, mamă, căci tu Mi-ai făgăduit iubirea încă de la zămislirea ta, și cuvântul cel făgăduit s-a împlinit în tine și Mi-ai fost dată Mie, și Eu te-am făcut locaș al Meu, și M-am făcut locaș al tău, așa cum Eu eram și sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine, dar greu a înțeles și greu mai înțelege omul taina Mea cu el, taina Mea cu omul, mamă, iar Eu am spus acum două mii de ani: *«Cel ce crede în Mine, Eu voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*, iar acest cuvânt al Meu este adevărat în toți sfinții Mei, și este atât de adevărat în venirea Mea de azi la poporul Meu de azi, poporul Meu cel din români, mamă. O, ce bine, ce mângâiere și ce slavă cerească ar fi între neamuri peste neamul român dacă el ar avea dragoste de a primi pe Dumnezeu prin acest cuvânt al Meu, care vine cu norii, precum este scris, mamă! O, așa grăiam Eu prin proroci ca să fac oamenii să Mă cunoască și să Mă primească, dar cele ce se văd îl țin pe om departe de Dumnezeu și aproape de om, iar omul lovește în Mine prin iubirea de sine și își face luiși mângâiere omul, și iată călcarea poruncii iubirii cea pentru Dumnezeu, și îmi scoate omul ochii că Mă iubește iubindu-l pe aproapele său, dar vai lui, vai celui ce numește amarul dulce, mamă. Tot omul iubește ceea ce va fi amar pentru el și lacrimi fără de mângâiere pentru el, căci Scriptura spune: *«Bucură-te, omule, dar să știi că pentru toate acestea vei da seama înaintea lui Dumnezeu!»*.

Omul s-a făcut nouă numai durere, mamă. Hai să-l învățăm pe om, căci păcatul învață pe om să se depărteze de Domnul și să iubească omul păcatul, mamă. Hai, mama Mea, să Ne dăm omului cu taina mângâierii, cu duhul vieții, mamă! Amin, amin, amin.

– O, hai, după cuvântul Tău să lucrăm, căci eu, Fiule al Tatălui și al meu și al celor ce poartă în ei ființa Ta, din veac și până în veac, eu m-am așezat între oameni pildă de iubire, și tot așa i-am învățat și pe ei. Nu m-am dat pe mine, ci Te-am dat pe Tine oamenilor. Căutam inimi mari și curate și primitoare și le învățam calea spre Tine și le spuneam că Tu ești mângâierea. Nimeni între oameni nu le-a dat lor iubirea toată atât cât eu le-am dat-o, căci Te-am adus pe Tine pe pământ ca să-i fii omului viață și mângâiere, Fiule scump, dar omul este cuprins în cele ce se văd, și de om din părți este cuprins, și omul îl iubește pe om și se strică om pe om și se nimicește om pe om, căci omul nu cunoaște iubirea și taina ei, pentru că nu se uită în Scripturi, Fiule scump al meu. O, nimeni nu citește în Scripturi ca să și înțeleagă din ele taina mângâierii, Dumnezeu cu omul pe pământ. Cine citește în Scripturi, le citește ca să știe ce scrie în ele, dar ca să pătrundă omul taina lui Dumnezeu, nu poate el aceasta cu mintea lui cea atât de pământească. O, nu poate omul să-L înțeleagă pe Dumnezeu prin Scripturi, și de aceea caută el mângâierea și nu și-o găsește, căci fără Dumnezeu nu găsește omul.

O, popor al Fiului meu, Mângâietorul tău! Ferește-te, fiule, de păcat. De iubire de sine ferește-te. De părere de sine, de vedere de sine ferește-te, căci așa păcate nasc păcate grele și cade omul sub ele și nu știe de ele, căci păcatul își ascunde fața lui cea de deasupra când intră în mintea omului și apoi în inima lui, înnegriindu-o pe ea. O, nu poate omul să-și ascundă păcatele, căci ele ies prin pielea omului și îl fac urât pe om. Iubirea de sine îl duce pe om la păcatul invidiei, și de la acest păcat se naște moartea în om cu toate păcatele ei. Ferește-te, fiule, de invidie și de păcatele ei, căci ea aduce în om păcatul vorbirii de rău, ura, gelozia, învinuirea, dezvinovățirea, pâra, pânda, părerea de sine, vederea de sine, minciuna, și apoi teama de la acestea și apoi necredința, îndoiala și necredința. Este scris în Scripturi: «Dacă ochiul tău este bun, tot trupul tău este bun». O, caută și privește ca Dumnezeu, fiule, căci Dumnezeu este bun. O, caută să-I lași lui Dumnezeu dreptul pe care îl are peste om, și vei fi copilul Lui dacă vei lucra așa. învață, învață neîncetat, învață să-L iubești pe Dumnezeu cu toată ființa ta, ca să stea Domnul în tine cu toată slava Sa și să Se arate cu ea în tot jurul Său ca să faci bine în jur. O, nu te teme! Dacă ești cu Domnul în tine nu te teme de nimic, iar dacă te temi, vezi, căci numai cel vinovat se teme, și cel neumilit se teme, și se teme din pricina lipsei lui

Dumnezeu din el. O, ferice de inima umilită, căci inima umilită îl ține pe Domnul în om, și Domnul îi dă lui mângâiere. Amin.

O, popor al Fiului meu! Iubește, fiule, rugăciunea și fiorul ei cel sfânt, căci acesta poartă în el împlinirea rugăciunii tale. Cere izbăvirea ta, dar cere mai întâi pentru aproapele tău. O, roagă-te pentru neamul român, că e în grea cumpănă acest neam. Ridică-te mare în rugăciune spre Tatăl, spre Fiul și spre Duhul Sfânt, ca să ajuți tu acest neam cu rugăciunea ta spre Dumnezeu, căci în bisericile lumii nu mai este viață, nu mai este rugăciune, ci este numai carte de rugăciune, și este numai omul, iar Dumnezeu nu mai poate nimic acolo unde omul stă ca să poată el. O, nu mai este pe pământ rugăciune plăcută lui Dumnezeu. Tot omul cere numai pentru el, iar pentru Dumnezeu nu mai cere nimeni pe pământ, și de aceea nu mai este credință pe pământ, și de aceea vine Domnul pe pământ cuvânt.

O, popor al Fiului meu Cuvântul, te-aș învăța mult, dar pe toate ți le-a spus ție Fiul meu în toată vremea Lui cu tine, El și sfinții Lui. Deschide înaintea ta cartea învățaturii și împlinește în tine învățătura învățătorului tău, ca să-I spui Lui prin aceasta că-L iubești pe El. Cu frică de Dumnezeu împlinește tu cuvântul Lui, și împlinește-l cu credință și cu dragoste, căci așa se apropie de Dumnezeu cei ce-L iubesc pe El, iar cel ce se apropie altfel, acela nu-L iubește pe El. Tot ce înseamnă Dumnezeu, aceea să luați și să aveți, iar tot ce înseamnă om, aceea să nu iubiți, fiilor, căci scris este: «Vor fi asemenea Lui cei ce-L iubesc pe El». Amin.

Eu, Fiule al Tatălui și al meu și al celor ce poartă în ei ființa Ta, din veac și până în veac, eu m-am dat omului pildă de iubire pentru Tine, și tot așa i-am și învățat pe oameni. Pe toți îi îmbrățișam în iubirea Ta ca să-i fac prunci născuți din ea și să-i ai ai Tăi pe cei ce pătrundeau cu inima lor taina mângâierii. Cel ce se iubește pe sine, acela caută pentru sine mângâierea, dar cel ce Te iubește pe Tine, acela Te dă oamenilor pe Tine ca să ai Tu, Doamne, și apoi să-i dai omului bucuria trudei lui cea pentru Tine, și așa să-și adune omul la Tine ca să aibă, iar altfel nu, Fiule scump. Amin.

O, copii care stați îmbrățișați cu Fiul meu și îl dați pe El oamenilor! Faceți-I Lui rod mult! Celor ce vin spre El dați-le putere să se facă fii ai Lui, așa cum eu lucrăm pentru cei ce puteau să-L iubească pe El apoi. Aveți grijă de tainele Domnului. Aveți grijă de lucrul Domnului, și El vă va plăti vouă cu mângâierea. Dați putere și vestire lucrării cerești peste pământ, și Domnul vă va învăța pe voi cum să împliniți așa. Amin.

O, popor călăuzit de Dumnezeu-Cuvântul, fă-te cuvânt de slavă și de rugăciune și de iubire de Dumnezeu, căci așa ți-a fost chemarea când Domnul a chemat la El pe om prin acest înnoit cuvânt. Porunca iubirii de Dumnezeu să n-o călcați, fililor. învățați-o mereu pe ea de la cei ce vă dau vouă pe Dumnezeu. Feriți-vă de păcat, căci păcatul este om! Feriți-vă de voi înșivă! învățați cum să împliniți această rugă a mea spre voi: feriți-vă pe voi de voi înșivă, că nu poate nimeni să-i facă omului rău, decât el însuși. Stați în Dumnezeu! El este Cel ce vede, Cel ce știe și Cel ce poate. O, ce bine este omului să nu uite că este om, și atunci Dumnezeu își va face casă în el și va ieși spre oameni și își va face lucrarea Sa, și așa va fi Domnul cu oamenii, precum este scris în Scripturi. Amin, amin, amin.

– O, mamă dulce la iubire și la cuvânt, o, mama Mea cea dulce, ai intrat în casa Mea, în biserica Mea, ai intrat la poporul Meu și Mi-ai slăvit iubirea. Cei ce-i învață pe oameni de la Dumnezeu, aceia îmi slăvesc iubirea, mamă. Eu sunt iubirea și cuvântul ei. Voiesc să fie omul purtător de Dumnezeu, mamă, și atunci va afla el mângâierea, mamă. Amin.

Duhul Meu plutește pe deasupra și se poartă din loc în loc după om ca să Mă ia omul înăuntrul lui. Cuvântul Meu din zilele acestea va cuprinde tot mai mult pământul și omul, căci Eu sunt peste pământ cu cea de-a doua Mea venire de la Tatăl la om. Cine are urechi de auzit, să audă ceea ce grăiește Dumnezeu peste pământ! Să audă cerul și pământul și să se înnoiască ele, precum este scris! Amin. Să audă tot omul și să aleagă înnoirea lui cea de la Dumnezeu, căci taina facerii cerului nou și a pământului nou vine spre împlinirea ei, precum este scris. Amin.

Pace ție, poporul Meu! îndumnezeirea ta este tot ceea ce-ți doresc Eu ție. Nu uita că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău! Nu uita aceasta! Cel ce uită pe Dumnezeu, acela se face slujitor la idoli. Pune-ți veghea la probă, tată, căci Eu am zis tuturor: «*Privegheați!*». O, priveghează, poporul Meu! Din zori și până-n zori priveghează, tată, și Eu voi fi Izbăvitorul tău în vreme grea, după cum vezi că sunt, și va rămâne pe pământ numai cel ce-L iubește pe Dumnezeu lucrând iubirea Lui și fața Lui în el, numai acela, poporul Meu. Amin, amin, amin.

21-11/04-12-2008